

SLUJBA DE BINECUVÂNTARE A NUNȚII

- **Slujbă la prima Cununie (unită cu Liturghia sau având doar împărtășirea euharistică)**
- **Slujbă la a doua (și a treia) Cununie**
- **Slujba Cununiei pentru cei care sunt la prima nuntă, dar au trăit necununați și acum au peste 40 de ani**

Text redactat de ierom. Petru Pruteanu

PREFAȚĂ

După ce am scris un studiu istorico-liturgic despre Slujba Cununiei¹, aducând diverse argumente științifice privind originea și istoria diverselor elemente ale acestei slujbe, am hotărât să edităm, într-o variantă mai originală, și slujba propriu-zisă a Logodnei și Cununiei, urmând ca pe viitor să edităm, oarecum asemănător, și celelalte slujbe ale Molitfelnicului.

Ediția de față, pe care am redactat-o în special pentru preoții din Republica Moldova², a înlăturat anumite elemente introduse nejustificat în ultimele ediții ale Molitfelnicul românesc. Mai mult decât atât, urmând vechilor texte și ținând cont de studiile critice asupra acestora, am revizuit textul unor rugăciuni care au apărut mai târziu în Slujba Logodnei și Cununiei, uneori prin suprapunerea (chiar nereușită a) mai multor texte apărute în diferite provincii ale fostului Imperiu Bizantin și chiar în afara acestuia. În redactarea de față au fost evitate mai multe repetări inutile, uneori atât de deranjante și lipsite de logică. De asemenea au fost aduse unele precizări cu privire la rânduială, dintre care unele sunt specifice Bisericii Ruse (iar uneori și Bisericii Grecești), dar au fost uitate sau chiar necunoscute în Biserica Română.

Un alt element specific ediției noastre este faptul că am inclus posibilitatea împărtășirii mirilor cu Sfintele Taine (Înaintesfințite), așa cum s-a practicat în Biserica Universală până nu demult, dar și posibilitatea unirii acestei slujbe cu Liturghie.

O noutate absolută pentru o rânduială tipărită a Slujbei Cununiei o constituie varianta adaptată a acestei slujbe pentru cei care se cunună abia spre bătrânețe (sau după 40-45 de ani), când aceștia nu mai pot avea (alți) copii. Din această slujbă am exclus toate elemente care se referă la nașterea de prunci, lăsând neschimbat restul slujbei.

Nu exclud faptul că unii nu vor fi de acord cu anumite modificări făcute de noi. Acestea le recomand, în primul rând, să citească studiul nostru științific despre Slujba Cununiei și toată bibliografia recomandată acolo, să studieze vechile ediții și manuscrise ale Evhologhion-ului bizantin, dar și să țină cont de aspectul dinamic și pastoral-misionar al fiecărei slujbe din Biserica Ortodoxă.

Nu exclud nici faptul că noi înșine am făcut anumite greșeli sau poate am abordat anumite texte prea subiectiv. Suntem dispuși să revizuiem și să corectăm anumite aspecte, dar ne-am bucura să fim abordați și criticați în mod civilizată și argumentat, pentru a putea contribui constructiv la o viitoare ediție cât mai bună a Molitfelnicului.

¹ Vezi: <http://teologie.net/data/pdf/PP-studiu-cununie.pdf>

² Unele elemente practice (chiar foarte bune) cunoscute în Basarabia, nu sunt valabile în Biserica Română, iar altele, care ni s-au părut exagerate în practica românească sau poate nu sunt tradiționale pentru spațiul basarabean, apar în această rânduială diferite față de Molitfelnicul românesc. Oricum, acestea sunt minore și, până la urmă, ediția noastră poate fi folosită de orice preot slujitor în limba română, precum și de studenții teologi și chiar de simplii creștini.

LOGODNA

Fiind așezată o masă în mijlocul bisericii, preotul pune Sfânta Cruce și Sfânta Evanghelie pe masă, aprinzând și făcliile în sfeșnic. Și, venind cei care vor să se logodească, cu nașii lor, stau în mijlocul bisericii, înaintea mesei: mirii în mijloc (bărbatul în dreapta, adică spre sud, mireasa în stânga, adică spre nord), nașul în dreapta bărbatului, nașa în stânga miresei. Preotul, luându-le inelele, le pune pe Sfânta Evanghelie, al bărbatului de-a dreapta, iar al femeii de-a stânga, dând nașilor făclii aprinse să le țină în mâna dreaptă; și binecuvântând de trei ori capetele celor ce se logodesc, cădește după obicei, iar dacă este diacon, acesta zice:

Binecuvântează, părinte.

Iar preotul zice cu glas:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin

Diaconul:

În pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânta biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru (Înalt-) Preasfințitul Mitropolitul / (Arhi-) Episcopul nostru (N), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se logodesc unul cu altul, și pentru, mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se trimită lor dragoste desăvârșită, pașnică și ajutor, și ca să fie ei binecuvântați în deplină înțelegere și în credință tare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie păziți ei în viață și petrecere fără prihană, și ca Domnul Dumnezeu nostru să le dăruiască lor nuntă cinstită și viață neîntinată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita, Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceasta preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel veșnic, Care pe cele despărțite le aduni într-o unire și ai pus dragostea ca legătură neîntreruptă; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca și i-ai arătat pe ei moștenitori făgăduinței Tale; Însoți binecuvântează și pe robii Tăi aceștia (preotul face semnul binecuvântării asupra mirilor**), povățuindu-i pe dânșii spre tot lucrul bun. Că milostiv și iubitor de oameni ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecăm.

Și preotul citește în taină rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ți-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvântează logodna aceasta; unește și păzește pe robii Tăi aceștia în pace și într-un gând.

Ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul, luând întâi inelul miresei de pe Sfânta Evanghelie, face cu el semnul pe chipul bărbatului, atingând fruntea mirelui și a miresei, zicând de trei ori:

Se logodește robul lui Dumnezeu (N1), cu roaba lui Dumnezeu (N2), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Și preotul pune acest inel în degetul inelar al mâinii drepte a mirelui.

Asemenea și cu inelul mirelui, atingând și fruntea miresei, zice de trei ori:

Se logodește roaba lui Dumnezeu (N2), cu robul lui Dumnezeu (N1), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Apoi preotul pune inelul în degetul inelar al mâinii drepte a miresei.

După aceasta, nunii schimbă inelele între mire și mireasă de trei ori, așa încât fiecăruia să revină inelul său. În funcție de tradiția locului, acestea vor rămâne pe mâna dreaptă sau vor fi mutate pe mâna stângă.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, care împreună cu sluga patriarhului Avraam ai călătorit în Mesopotamia, trimițându-l să logodească femeia stăpânului Isaac și, prin mijlocirea scoaterii de apă, i-ai descoperit să logodească pe Rebeca, Însuți binecuvântează logodna robilor Tăi acestora (N) și întărește cuvântul ce și l-au dat. Unește-i pe ei cu sfânta unire cea de la Tine. Că Tu din început ai zidit parte bărbătească și parte femeiască și de la Tine se însoțește bărbatul cu femeia spre ajutor și spre dănuirea neamului omenesc. Însuți dar, Stăpâne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai trimis adevărul peste moștenirea Ta și făgăduința Ta peste cei aleși ai Tăi din neam în neam, caută spre robul Tău (N) și roaba Ta (N) și întărește logodna lor în credință, în înțelegere, în adevăr și în dragoste.

Binecuvântează, Stăpâne, cu cuvântul Tău cel puternic și cu brațul Tău cel înalt, această punere a inelelor și îngerul Tău să meargă înaintea lor în toate zilele vieții lor. Că Tu ești Cel ce binecuvântezi și sfințești toate câte sunt și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin

SLUJBA ÎNCUNUNĂRII MIRILOR **(unită sau nu cu Liturghia)**

Apoi preotul cădind în jurul mesei pe care se află Sfânta Evanghelie și Cununiile, rostește stihurile Psalmului 127, iar strana cântă la fiecare stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Fericiți toți cei ce se tem de Domnul.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Care umblă în căile Lui.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Rodul muncii mâinilor Tale vei mânca.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Fericit ești; bine-ți va fi!

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Femeia ta ca o vie roditoare, în laturile casei tale.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Fii tăi ca niște vlăstare de măslin, împrejurul mesei tale.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Iată, așa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Te va binecuvânta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Și vei vedea pe fii fiilor tăi. Pace peste Israel!

Slavă Ție, Dumnezeul nostru...

Și înainte de a da binecuvântarea pentru slujba Cununiei, preotul, întorcându-se către miri îi întreabă, iar aceștia răspund după cum urmează:

Preotul, către mire: (*Numele mirelui*), de bună voie și cu gând bun dorești să o iei de soție pe (*numele miresei*), care este lângă tine?

Mirele: Da, cinstite părinte!

Preotul către mire: Vei trăi până la moarte cu soția pe care o iei acum, viețuind cu ea în dragoste, înțelegere și fidelitate, după poruncile lui Dumnezeu?

Mirele: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte!

Și terminând acestea de spus mirele, se apropie de masă, se însemnează cu semnul Crucii și sărută Sfânta Cruce și Evanghelia.

Apoi preotul, către mireasă: (*Numele miresei*), de bună voie și cu gând bun dorești să ai drept soț pe (*numele mirelui*), care este lângă tine?

Mireasa: Da, cinstite părinte!

Preotul către mireasă: Vei trăi până la moarte cu soțul care te ia acum, viețuind cu el în dragoste, înțelegere și fidelitate, după poruncile lui Dumnezeu?

Mireasa: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte!

Și terminând de spus și mireasa, se apropie de masă, se însemnează cu semnul Crucii și sărută Sfânta Cruce și Evanghelia.

Apoi preotul, stând cu fața către ei le spune:

Iată, fiilor, ați săvârșit făgăduință înaintea lui Dumnezeu, că veți păzi legătura dragostei și a unirii între voi până la mormânt, curată, neîntreruptă, dreaptă și cinstită, și că nu vă veți abate de la datoriile voastre nici unul, nici altul, urmând ce este bineplăcut lui Dumnezeu și oamenilor. Așa să vă ajute Bunul Dumnezeu!

Și închinându-se, preotul Sărută Sfânta Cruce și Sfânta Evanghelie, făcând binecuvântarea deasupra cununilor cu Evanghelia.

Dacă este diacon, acesta zice:

Binecuvântează, părinte.

Iar preotul cu glas mare:

Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

În pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânta biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru (Înalt-) Preasfințitul Mitropolitul / (Arhi-) Episcopul nostru (N), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se însoțesc unul cu altul, prin taina nunții, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvântată nunta aceasta, ca și aceea din Cana Galileei și să fie păziți ei în viață fără prihană, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dea lor viață cumpătată și naștere de prunci buni spre folos, și ca să se veselească ei la vederea fiilor și a fiicelor lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor și nouă toate cererile cele către mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita, Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

După aceasta preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel preacurat și Ziditorule a toată făptura, Care, din iubirea de oameni, ai prefăcut coasta strămoșului Adam în femeie și i-ai binecuvântat pe dânșii și ai zis: „Creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul”; și pe amândoi i-ai arătat un trup prin însoțire, căci „pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup”, și „pe care Dumnezeu i-a unit omul să nu-i despartă”.

Cel ce ai binecuvântat pe robul tău Avraam și ai deschis pânțele Sarrei, și l-ai făcut tată a multe neamuri; Care ai însoțit pe Iacov cu Rahela și dintr-însul ai arătat doisprezece patriarhi; Cel ce ai însoțit pe Iosif cu Asineta și le-ai dăruit lor prunci pe Efrem și pentru Manase; care ai primit pe Zaharia și pe Elizabeta și le-ai dat lor prunc pentru Înaintemergătorul, Cel ce, din rădăcina lui Iesei după trup, ai crescut pe pururea Fecioara și dintr-însa te-ai întrupat și Te-ai născut spre mântuirea neamului

omenesc; care, pentru negrăitul Tău dar și multa Ta bunătate, ai venit în Cana Galileei și nunta care era acolo ai binecuvântat-o, ca să arăți că din voia Ta se face însoțirea cea după Lege și nașterea de prunci dintr-însa.

Însuți, Stăpâne Preasfinte, primește rugăciunea noastră a robilor Tăi și, precum acolo, și aici, fiind de față cu ajutorul Tău cel nevăzut, binecuvântează nunta aceasta. Și dă robilor Tăi acestora (N1 și N2) viață pașnică, lungime de zile, înțelepciune, dragoste unuia către altul întru legătura păcii, dar de prunci și toate cele de folos. Învrednicește-i pe dânșii așa vedea pe fiii fiilor lor. Păzește viața lor fără bântuială și le dă lor din roua cerului de sus din belșugul pământului. Uplete casele lor de grâu, de vin, de undelemn și de toată bunătatea, ca să dea și celor lipsiți; și dăruiește și celor ce sunt dimpreună cu dânșii toate cererile cele către mântuire.

Că Dumnezeu milostiv și îndurat și de oameni iubitor ești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

După aceasta preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul nostru, sfințitorul nunții celei tainice și preacurate și legiuitorul nunții celei trupești, păzitorul nesticăciunii și chivernisitorul cel bun al celor de trebuință vieții. Însuți Stăpâne, Cel ce din început ai zidit pe om și l-ai pus pe dânsul ca pe un Stăpân al făpturii și ai zis: „Nu este bine să fie omul singur pentru pământ; să-i face lui ajutor după dânsul; și, luând una din coastele lui, i-ai zidit femeie, pe care văzând-o Adam a zis: „Iată acum os din oasele mele și trup din trupul meu; aceasta se va numi femeie, căci din bărbatul său s-a luat ea; pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup, și pe care Dumnezeu i-a unit omul să nu-i despartă”. Și acum, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, trimite harul Tău cel ceresc peste robii Tăi aceștia (N1 și N2); și dă roabei Tale acesteia să se plece în toate bărbatului său, iar robului Tău acestuia să fie cap femeii, ca să viețuiască după voia Ta. Dă-le lor înțelepciune și bună înțelegere sufletească și trupească, ca să poată spori în cele bineplăcute

Ție. Că Tu ești Dumnezeu care miluiești și mântuiești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururi și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel sfânt, Care din țărână ai făcut pe om și din coasta lui ai făcut femeie și ai însoțit-o lui spre ajutor, pentru că așa a bineplăcut slavei Tale, să nu fie omul singur pe pământ, Însuți și acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaș și unește pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N)*, pentru că de către Tine se însoțește bărbatul cu femeia. Unește-i pe dânșii într-un gând, încununează-i într-un trup, dăruiește-le lor roadă pântecelui, dobândire de prunci buni. Că a Ta este stăpânirea și a Ta împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

***Când preotul zice: „unește pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N)”, ia dreapta mirelui și o unește cu dreapta miresei. (În unele locuri se obișnuiește ca după rugăciune, mâinile mirilor să fie legate cu un prosop mai lung, care se va dezlega înainte împărtășire / paharul de obște)**

După terminarea rugăciunii, preotul ia cununia mirelui și face cu ea semnul crucii pe chipul lui, și atingând fruntea mirelui și a miresei, zice de trei ori:

Se încununează robul lui Dumnezeu (N1), cu roaba lui Dumnezeu (N2), în numele Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Amin.

Și sărutând mirele cununia, o pune preotul împreună cu nașul pe capul mirelui. Asemenea se face și la mireasă, punând preotul cununia împreună cu nașa, după ce a zis iarăși de trei ori, atingând fruntea miresei și a mirelui:

Se încununează roaba lui Dumnezeu (N2), cu robul lui Dumnezeu (N1), în numele Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Amin.

Și îi binecuvântează preotul de trei ori, zicând:

Doamne, Dumnezeul nostru, cu slavă și cu cinste încununează-i pe dânșii.

Și la fiecare binecuvântare, strana cântă același stih (de mai sus).

[Dacă Slujba Cununii este unită cu Liturghia, în acest moment se face Intrarea Mică, apoi se cântă Sfinte, Dumnezeule..., se citește Apostolul și Evanghelia (dacă e duminică sau sărbătoare - mai întâi cele ale zilei, apoi ale Cununii) și restul Liturghiei după cum se arată mai jos.]

Apoi prochimenu, glasul al 8-lea:

Pusa-i pe capetele lor cununi de pietre scumpe.

Stih: Viață au cerut de la Tine și le-ai dat lor.

APOSTOLUL

Din Epistola către Efeseni (5:20-33) a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Fraților, mulțumiți pururi pentru toate lui Dumnezeu și Tatăl, în numele Domnului nostru Iisus Hristos. Supuneți-vă unul altuia, în frica de Dumnezeu. Femeile să se supună bărbaților lor ca Domnului, pentru că bărbatul este cap femeii, precum și Hristos este Cap Bisericii și Mântuitor al acestui Trup. Și precum Biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbaților lor, în toate.

Bărbaților, iubiți pe femeile voastre, precum și Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, curățind-o cu baia apei prin cuvânt, ca s-o înfățișeze Sineși Biserică slăvită, neavând pată sau zbârcitură, ori altceva de acest fel, ci ca să fie sfântă și fără prihană. Așadar, bărbații sunt datori să-și iubească femeile, ca pe înseși trupurile lor. Cel ce-și iubește femeia, și pe sine se iubește; căci nimeni vreodată nu și-a urât trupul său, ci fiecare îl hrănește și îl încălzește, precum și Hristos Biserica, căci suntem mădulare ale trupului Lui: din carnea Lui și din oasele Lui.

[Că scris este:] „Pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup” – și această taină mare este; iar eu zic la fel despre Hristos și Biserică.

Deci și voi, fiecare așa să-și iubească femeia ca pe sine însuși; iar femeia să se teamă de bărbat.

Preotul: Pace ție, cititorule. **Citețul:** Aliluia, **glasul al 5-lea:**

Stih: Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta în veac.

EVANGHELIA

Din sfânta Evanghelie de la Ioan (2:1-11), citire. Să luăm aminte:

În vremea aceea s-a făcut nuntă în Cana Galileei și era și mama lui Iisus acolo. Și a fost chemat și Iisus și ucenicii Săi la nuntă. Și, sfârșindu-se vinul, a zis mama lui Iisus către El: „Nu mai au vin”. Iar Iisus i-a zis: „Ce ne privește pe Mine și pe tine femeie? Încă n-a venit ceasul Meu!” Dar mama Lui a zis celor ce slujeau: „Faceți orice vă va spune!” Și erau acolo șase vase de piatră, puse pentru curățirea iudeilor, în care încăpeau câte două sau trei măsurii. Zis-a lor Iisus: „Umpleți vasele cu apă”; și le-au umplut până sus. Apoi le-a zis: „Scoateți acum și aduceți nunului!”, iar ei iau dus. Și, când nunul a gustat apa care se făcuse vin și nu știa de unde este, căci numai slujitorii care scosese apă știa, a chemat nunul pe mire și i-a zis: „Orice om pune întâi vinul cel bun, iar când se îmbată, pe cel mai prost; dar tu ai ținut vinul cel bun până acum.” Acest început al minunilor la făcut Iisus în Cana Galileei și și-a arătat slava Sa; și au crezut întru El ucenicii Săi.

Diaconul:

Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul să zicem.

Doamne, Atotstăpânitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește (de trei ori).

Miluiește-ne pe noi Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea și paza robilor Tăi: (N1 și N2), care se însoțesc unul cu altul, prin taina nunții, și pentru ca să li se ierte lor toată greșala cea de voie și cea fără de voie.

Încă ne rugăm pentru nașii lor: (N3 și N4), pentru toate rudele lor și pentru poporul care stă înaintea, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptslăvitorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care, în purtarea Ta de grijă cea de mântuire, ai binevoit, în Cana Galileei, a arăta nunta cinstită, prin venirea Ta, Însuți și acum pe robii Tăi aceștia: (N1 și N2), pe care ai binevoit ai însoți unul cu altul, păzește-i în pace și bună-înțelegere. Arată nunta lor cinstită, ferește patul lor neîntinat. Binevoiește să-și petreacă viața lor fără prihană. Și-i învrednicește pe dânșii să ajungă bătrâneți fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

[Aici se poate cealaltă a Liturghiei Credincioșilor (după modelul Liturghiei baptismale), la sfârșitul căreia, mirii (și nașii) se vor împărtăși, iar după „Rugăciunea din spatele amvonului” li se va da paharul comun și se va încheia slujba obișnuită a Cununiei. Iar dacă Cununia nu este unită cu Liturghia, atunci se continuă în felul următor:]

Diaconul:

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Ziua toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat, de la Domnul să cerem.

Înger de pace, bun călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și în pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, nerușinat, în pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos să cerem.

Unitatea credinței și împărtășirea Sfântului Duh cerând, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul:

Și ne învrednicește pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema: „Tată”, pe Tine, Dumnezeul cel ceresc, și a zice:

Mirii și nuntașii: Tatăl nostru...

Preotul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

SE CUVINE A ȘTI: Dacă Slujba Cununii nu este unită cu Liturghia, dar mirii doresc de a se împărtăși cu Sfintele Taine în cadrul acestei slujbe (și nu au oprire de la împărtășire), preotul aduce încă de la început, pe aceeași masă din mijlocul bisericii, Sfintele Taine: fie că acestea sunt „Înaintesfințite” (din Sfântul Chivot), fie încă nu au fost consumate de la Liturghia din acea zi. În acest caz, imediat după ecfonisul de mai sus, preotul zice: Să luăm aminte! Cele Înaintesfințite, Sfintele Sfinților!, la care strana cântă obișnuitul: Unul Sfânt... cu chinonicul: Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema. Apoi preotul zicând obișnuitele rugăciuni: Cred, Doamne, și mărturisesc... (și celelalte), îi împărtășește pe miri după obicei, și abia apoi binecuvântează și le dă să bea din paharul comun. Iar dacă mirii nu se împărtășesc, se zice direct:

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

**Preotul zice această rugăciune de binecuvântare
a „paharului de obște” (comun) al mirilor:**

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta și ai zidit lumea și ai înfrumusețat cununa tuturor celor făcute de Tine, și acest pahar de obște, pe care l-ai dat celor ce se însoțesc prin unirea nunții, binecuvântează-l cu binecuvântarea duhovnicească (se face semnul binecuvântării asupra paharului). Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Deci preotul luând paharul cu vin, dă mirelui și miresei pentru a gusta din el de trei ori (alternativ), fără să zică sau cânte nimic. Și îndată începe a înconjura de trei ori masa pe care stă Sfânta Evanghelie, cântând troparele acestea:

Glasul al 5-lea:

Isaie, dăntuiește; Fecioara a avut în pântece și a născut Fiu pe Emmanuel, pe Dumnezeu și Omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-l, pe Fecioara o ferim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinților mucenici, care bine v-ați nevoit și v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule; lauda apostolilor și bucuria mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o ființă.

După înconjur, mirii și nașii revin la locurile lor. În acest moment mirii își dau drumul la mâini, iar dacă mâinile au fost legate cu un prosop, așa cum e obiceiul pe alocuri, acesta este dezlegat și lăsat la o parte, apoi:

[Dacă cununile mirilor sunt din flori și ei doresc să meargă cu ele la nuntă, atunci slujba se întrerupe aici cu o predică, iar în a opta zi mirii vor veni (cu nașii) iarăși la Biserică, și înainte de Liturghie, în mijlocul naosului, se va continua restul slujbei cu luarea cununilor și binecuvântarea finală, după vechiul obicei al Bisericii. Iar dacă se respectă rânduiala mai nouă, atunci...]

Preotul ia pe rând cununile mirilor, zicând mai întâi către mire:

Mărit să fii ca Avraam, binecuvântat să fii ca Isaac, să te înmulțești ca Iacov, umblând în pace și lucrând dreptatea lui Dumnezeu.

După ce preotul ia cununia mirelui, i-o dă acestuia să o sărute și o pune pe masă. Apoi, luând cununia miresei, zice:

Și tu, mireasă, mărită să fii ca Sarra, să te veselești ca Rebeca, să te înmulțești ca Rahela, veselindu-te cu bărbatul tău și păzind rânduielele Legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Dă și miresei cununia spre sărutare, după care o pune pe masă.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

**Preotul zice această
Rugăciune**

Doamne, Dumnezeul nostru, care ai venit în Cana Galileei și nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează pe robii Tăi aceștia, care, cu purtarea Ta de grijă, s-au însoțit prin unirea nunții. Binecuvintează intrările și ieșirile lor; înmulțește cu bunătăți viața lor. Primește cununile lor în Împărăția Ta*, păzindu-i curați, fără prihană și neasupriți în vecii vecilor.

*** În acest moment preotul ridică cununile mirilor (precum Darurile la Liturghie), în semn de mulțumire și jertfă adusă lui Dumnezeu.**

Strana: Amin. **Preotul:** Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre, Domnului să le plecați.

**Preotul, apropiind capetele mirilor și punând mâna pe ele, zice această
Rugăciune**

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Treimea cea într-u tot sfântă și de o ființă începătoare de viață, o dumnezeire și o împărăție, să vă binecuvinteze pe voi (se face semnul binecuvântării). Să vă dea vouă viață îndelungată, naștere de prunci buni, spor în viață și în credință. Să vă umple pe voi de toate bunătățile și să vă învrednicească și de desfătarea bunătăților celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție.

Strana: Slavă... Și acum..., iar preotul zice Otpustul:

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileei a arătat nunta cinstită, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preasfintei Maicii Sale, ale sfinților, măriților și întru-tot-lăudaților apostoli, ale sfinților de Dumnezeu încununați și întocmai cu apostolii, împărații Constantin și Elena, ale Sfinților și dreptilor Zaharia și Elisabeta, ale dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana, și cu ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

După aceasta, diaconul sau preotul spune:

Robilor lui Dumnezeu: (N1 și N2), nașilor (N3 și N4), părinților, rudelor și tuturor celor ce sunt de față, dă-le Doamne, zile îndelungate, bună sporire întru toate și-i păzește pe dânșii întru mulți și fericiți ani!

Iar cântăreții cântă: Mulți ani trăiască! (de 3 ori)

Apoi preotul zice: Pentru rugăciunile... și adresează mirilor un cuvânt de învățătură, după care îi binecuvântează să plece în pace acasă.

Se cuvine a ști că această rânduială, adică a primei nunți, se face și atunci când unul dintre soți (indiferent care) a mai fost căsătorit (cu sau fără cununie).

SLUJBA LA A DOUA (ȘI A TREIA) CUNUNIE

Această slujbă se săvârșește când amândoi mirii au mai fost căsătoriți odată (chiar și fără cununie).

Conform Canoanelor Bisericii, cel care este la a doua căsătorie se oprește pentru doi ani de la împărtășanie (dacă nu sunt și alte păcate care ar opri pe mai mult timp), iar cel care este la a treia căsătorie – pentru cinci ani. A patra căsătorie este categoric interzisă.

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin

Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., **apoi troparul zilei.**

LOGODNA

Ectenia:

În pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânta biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N1 și N2), pentru ocrotirea cea de la Dumnezeu și pentru bună-viețuirea lor împreună, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să viețuiască ei în bună înțelegere, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita, stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Preotul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule cel veșnic, Care pe cele despărțite le aduni într-o unire și ai pus dragostea legătură neîntreruptă; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca și i-ai arătat pe ei moștenitori făgăduinței Tale; Însuși binecuvântează și pe robii Tăi aceștia (N), povățuindu-i pe dânșii spre tot lucrul bun. Că milostiv și iubitor de oameni ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ți-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvântează logodna aceasta; unește și păzește pe robii Tăi aceștia în pace și într-un gând.

Ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul, luând întâi inelul miresei de pe Sfânta Evanghelie, face cu el semnul pe chipul bărbatului, atingând fruntea mirelui și a miresei, zicând de trei ori:

Se logodește robul lui Dumnezeu (N1), cu roaba lui Dumnezeu (N2), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

**Și preotul pune acest inel în degetul inelar al mâinii drepte a mirelui.
Asemenea și cu inelul mirelui, atingând și fruntea miresei, zice de trei ori:**

**Se logodește roaba lui Dumnezeu (N2), cu robul lui Dumnezeu (N1),
în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.**

Apoi preotul pune inelul în degetul inelar al mâinii drepte a miresei.

**După aceasta, nunii schimbă inelele între mire și mireasă de trei ori, așa încât
fiecăruia să revină inelul său. În funcție de tradiția locului, acestea vor rămâne pe
mâna dreaptă sau vor fi mutate pe mâna stângă.**

Diaconul zice: Domului să ne rugăm.

**Apoi preotul zice această
Rugăciune**

**Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, care pe toți îi miluiești și de
toate porți grijă, Cel ce știi cele ascunse ale oamenilor și ai cunoștință de
toate, curățește păcatele noastre și iartă fărădelegile robilor Tăi,
chemându-i pe dânșii la pocăință, și dându-le lor iertare de greșeli,
curățire de păcate, dezlegare fărădelegilor celor de voie și fără de voie.
Cel ce știi neputința firii omenești, Ziditorule și Făcătorule, Care ai iertat
pe Rahav cea desfrânată și ai primit pocăința vameșului, nu pomeni
păcatele tinereții cele făcute de noi din neștiință. Căci de vei căuta spre
fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Sau cine se va
îndreptăți înaintea Ta? Că numai Tu singur ești drept, fără de păcat, sfânt,
mult-milostiv, mult-îndurat, și-Ți pare rău de răutățile oamenilor. Tu,
Stăpâne, Cel ce ai însoțit pe robii Tăi aceștia (N1 și N2), unește-i unul cu
altul în dragoste, dăruiește-le lor întoarcerea vameșului, lacrimile
desfrânatei, mărturisirea tâlharului; ca, prin pocăință din toată inima lor,
într-un gând și în pace făcând poruncile Tale, să se învrednicească și de
împărăția Ta cea cerească. Pentru că Tu ești chivernisitorul tuturor și Ție
slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii
vecilor.**

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce te-ai înălțat pe cinstita și de viață făcătoare Cruce și ai rupt zapisul care era asupra noastră, și ne-ai izbăvit pe noi din stăpânirea diavolului, curățește fărădelegile robilor Tăi, pentru că, neputând purta zăduful și greutatea zilei și aprinderea trupească, vin împreună la primirea nunții a doua, precum ai pus lege prin Pavel apostolul, vasul Tău cel ales, care a zis pentru noi smeriții că mai bine este a se căsători în Domnul decât a arde. Însuți, ca un bun și iubitor de oameni, miluiește și iartă, curățește, slăbește și lasă greșelile noastre, că nimeni nu este fără de păcat sau fără de întinare, chiar dacă viața lui este de o singură zi; numai Tu singur ai purtat trup fără a săvârși păcat și ne-ai dăruit și nouă nepătimire în viața cea de veci.

Că Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeul celor ce se pocăiesc, și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel sfânt, Care din țărână ai făcut pe om și din coasta lui ai făcut femeie și ai însoțit-o lui spre ajutor, pentru că așa a bineplăcut slavei Tale, să nu fie omul singur pe pământ, Însuți și acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaș și unește pe robul Tău (N1), cu roaba Ta (N2), pentru că de către Tine se însoțește bărbatul cu femeia. Unește-i pe dânșii într-un gând; încununează-i într-un trup; (dăruiește-le lor roadă pântecelui, dobândire de prunci buni). Că a Ta este stăpânirea și a Ta împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

După acesta, luând preotul cununia și făcând cu dânsa chipul crucii pe chipul mirelui, atingând fruntea lui și a miresei, zicând de trei ori:

Se încununează robul lui Dumnezeu (N1), cu roaba lui Dumnezeu (N2), în numele Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Amin.

Și după ce sărută mirele cununia, preotul, împreună cu nunul i-o pun pe cap. Asemenea face și la mireasă, atingând fruntea ei și a mirelui și zicând de trei ori:

Se încununează roaba lui Dumnezeu (N2), cu robul lui Dumnezeu (N1), în numele Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Amin.

**Și pune, împreună cu nașa, cununia pe capul miresei.
Apoi îi binecuvintează de trei ori, zicând:**

Doamne, Dumnezeul nostru, cu slavă și cu cinste încununează-i pe dânșii.

**După care citește Apostolul și Evanghelia, de la prima Cununie.
Apoi diaconul zice:**

Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul să zicem.

Doamne atotstăpânitorule, Dumnezeul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pe noi Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea și paza robilor Tăi (N), care se însoțesc unul cu altul, prin taina nunții, și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Încă ne rugăm pentru robii Tăi (N), nașii lor, și pentru poporul care stă înaintea, în sfântă biserică aceasta, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptslăvitorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care, în purtarea Ta de grijă cea de mântuire, ai binevoit în Cana Galileei a arăta nunta cinstită, prin venirea Ta, Însuși și acum pe robii Tăi aceștia (N1 și N2), pe care ai binevoit ai însoți unul cu altul, păzește-i în pace și bună-înțelegere. Arată nunta lor cinstită, ferește patul lor neîntinat. Binevoiește să-și petreacă viața lor fără prihană. Și-i învrednicește pe dâșii să ajungă bătrâneți fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Iar diaconul zice ectenia: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi... și celelalte (caută la prima Cununie).

Iar preotul zice:

Și ne învrednicește pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeul cel ceresc, Tată, și a zice:

Strana: Tatăl nostru...

Apoi preotul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și se pregătește paharul cu vin, iar diaconul spune: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta și întărit pământul și ai înfrumusețat cununa tuturor celor făcute de Tine, și acest pahar de obște, pe care l-ai dat celor ce se însoțesc prin unirea nunții, binecuvintează-l cu binecuvântarea duhovnicească. Că s-a binecuvântat

numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul luând pâinea și paharul cu vin, dă mirelui de gustă din ele de trei ori; la fel și miresei, fără să zică sau să cânte nimic. Și îndată începe înconjorul mesei de trei ori, și cântând troparele acestea:

Glasul al 5-lea:

Isaie, dănțuiește; Fecioara a avut în pânțec și a născut Fiu pe Emmanuel, pe Dumnezeu și Omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-l, pe Fecioara o fericim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinților mucenici, care bine v-ați nevoit și v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule; lauda apostolilor și bucuria mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o ființă.

După ocolire, mirii și nunii revin la locurile lor. În acest moment mirii își dau drumul la mâini, iar dacă mâinile au fost legate cu un prosop, așa cum e obiceiul pe alocuri, acesta este dezlegat și lăsat la o parte.

Apoi preotul ia pe rând cununile mirilor, zicând mai întâi către mire:

Mărit să fii ca Avraam, binecuvântat să fii ca Isaac, să te înmulțești ca Iacov, umblând în pace și lucrând dreptatea lui Dumnezeu.

După ce preotul ia cununia mirelui, i-o dă acestuia să o sărute și o pune pe masă. Apoi, luând cununia miresei, zice:

Și tu, mireasă, mărită să fii ca Sarra, să te veselești ca Rebeca, să te înmulțești ca Rahela, veselindu-te cu bărbatul tău și păzind rânduielile Legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Dă și miresei cununia spre sărutare, după care o pune pe masă.

Apoi diaconul: Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, care ai venit în Cana Galileei și nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează pe robii Tăi aceștia, care, cu purtarea Ta de grijă, s-au însoțit prin unirea nunții. Binecuvintează intrările și ieșirile lor; înmulțește cu bunătăți viața lor. Primește cununile lor în Împărăția Ta*, păzindu-i curați, fără prihană și neasupriți în vecii vecilor.

*** În acest moment preotul ridică cununile mirilor (precum Darurile la Liturghie), în semn de mulțumire și jertfă adusă lui Dumnezeu.**

Strana: Amin. **Preotul:** Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre, Domnului să le plecați.

**Preotul, apropiind capetele mirilor și punând mâna peste ele, zice această
Rugăciune**

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Treimea cea într-u tot sfântă și de o ființă începătoare de viață, o dumnezeire și o împărăție, să vă binecuvinteze pe voi. Să vă dea vouă viață îndelungată, naștere de prunci buni, spor în viață și în credință. Să vă umple pe voi de toate bunătățile cele pământești și să vă învrednicească și de desfătarea bunătăților celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților.

Și sfârșitul acesta: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție.

Strana: Slavă... Și acum...

Apoi preotul face sfârșitul ca la prima nuntă. Iar după expirarea perioadei de epitimie, mirii vor veni să se împărtășească cu Sfintele Taine, fiind mai departe împăcați cu Biserica.

Această slujbă se face neschimbată și la a treia nuntă.

Iar a patra nuntă, nimeni să nu îndrăznească să o săvârșească, pentru că este o fărădelege; și cine va îndrăzni a cununa să știe bine că va cădea în osânda canonisirii și va fi pedepsit greu, lipsindu-se de harul preoției.

**SLUJBA CUNUNIEI PENTRU CEI CARE SUNT LA PRIMA
NUNTĂ, DAR AU TRĂIT NECUNUNAȚI
ȘI ACUM AU PESTE 40-45 DE ANI
(cu excluderea cererilor pentru dobândirea de prunci)**

Slujba Logodnei se face ca de obicei, iar cea a Cununii, în felul următor:

Preotul cădind în jurul mesei pe care se află Sfânta Evanghelie și Cununiile, rostește stihurile Psalmului 127, iar strana cântă la fiecare stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Fericiți toți cei ce se tem de Domnul.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Care umblă în căile Lui.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Rodul muncii mâinilor Tale vei mânca.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Fericit ești; bine-ți va fi!

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Femeia ta ca o vie roditoare, în laturile casei tale.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Fii tăi ca niște vâstare de măslin, împrejurul mesei tale.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Iată, așa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Te va binecuvânta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Și vei vedea pe fii fiilor tăi. Pace peste Israel!

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Și închinându-se, preotul Sărută Sfânta Cruce și Sfânta Evanghelie, făcând binecuvântarea deasupra cununiiilor cu Evanghelia.

Dacă este diacon, acesta zice:

Binecuvântează, părinte.

Iar preotul cu glas mare:

Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

În pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânta biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru (Înalt-) Preasfințitul Mitropolitul / (Arhi-) Episcopul nostru (N), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se însoțesc unul cu altul, prin taina nunții, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvântată nunta aceasta, ca și aceea din Cana Galileei, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dea lor viață cumpătată și purtare fără de prihană în viață, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor și nouă toate cererile cele către mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita, Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

După aceasta preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel preacurat și Ziditorule a toată făptura, Care, din iubirea de oameni, ai prefăcut coasta strămoșului Adam în femeie și i-ai binecuvântat pe dânșii și ai zis: „Creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul”; și pe amândoi i-ai arătat un trup prin însoțire, căci „pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup”, și „pe care Dumnezeu i-a unit omul să nu-i despartă”.

Cel ce ai binecuvântat pe robul tău Avraam și ai deschis pânțele Sarrei, și l-ai făcut tată a multe neamuri; Care ai însoțit pe Iacov cu Rahela și dintr-însul ai arătat doisprezece patriarhi; care, pentru negrăitul Tău dar și multa Ta bunătate, ai venit în Cana Galileei și nunta care era acolo ai binecuvântat-o, ca să arăți că din voia Ta se face însoțirea cea după Lege și nașterea de prunci dintr-însa.

Însuți, Stăpâne Preasfinte, primește rugăciunea noastră a robilor Tăi și, precum acolo, și aici, fiind de față cu ajutorul Tău cel nevăzut, binecuvântează nunta aceasta. Și dă robilor Tăi acestora (N1 și N2) viață pașnică, lungime de zile, înțelepciune, dragoste unuia către altul întru legătura păcii și toate cele de folos. Păzește viața lor fără bântuială și le dă lor din roua cerului de sus din belșugul pământului. Uplete casele lor de grâu, de vin, de undelemn și de toată bunătatea, ca să dea și celor lipsiți; și dăruiește și celor ce sunt dimpreună cu dânșii toate cererile cele către mântuire.

Că Dumnezeu milostiv și îndurat și de oameni iubitor ești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

După aceasta preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul nostru, sfințitorul nunții celei tainice și preacurate și legiuitorul nunții celei trupești, păzitorul nesticăciunii și chivernisitorul cel bun al celor de trebuință vieții. Însuți Stăpâne, Cel ce din început ai zidit pe om și l-ai pus pentru dânșul ca pe un Stăpân al făpturii și ai zis: „Nu este bine să fie omul singur pentru pământ; să-i face lui ajutor după dânșul; și, luând una din coastele lui, i-ai zidit femeie, pe care văzând-o Adam a zis: „Iată acum os din oasele mele și trup din trupul meu; aceasta se va numi femeie, căci din bărbatul său s-a luat ea; pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup, și pe care Dumnezeu i-a unit omul să nu-i despartă”. Și acum, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, trimite harul Tău cel ceresc peste robii Tăi aceștia (N1 și N2); și dă roabei Tale acesteia să se plece în toate bărbatului său, iar robului Tău acestuia să fie cap femeii, ca să viețuiască după voia Ta. Dă-le lor înțelepciune și bună înțelegere sufletească și trupească, ca să poată spori în cele bineplăcute Ție. Că Tu ești Dumnezeu care miluiești și mântuiești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururi și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel sfânt, Care din țărână ai făcut pe om și din coasta lui ai făcut femeie și ai însoțit-o lui spre ajutor, pentru că așa a bineplăcut slavei Tale, să nu fie omul singur pe pământ, Însuți și acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaș și unește pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N)*, pentru că de către Tine se însoțește bărbatul cu femeia. Unește-i pe dânșii într-un gând și încununează-i într-un trup. Că a Ta este stăpânirea și a Ta împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

***Când preotul zice: „unește pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N)”, ia dreapta soțului și o unește cu dreapta soției. (În unele locuri se obișnuiește ca după rugăciune, mâinile lor să fie legate cu un prosop mai lung, care se va dezlega înainte de împărțășire / paharul comun.)**

După terminarea rugăciunii, preotul ia cununia mirelui și face cu ea semnul crucii pe chipul lui, și atingând fruntea mirelui și a miresei, zice de trei ori:

Se încununează robul lui Dumnezeu (N1), cu roaba lui Dumnezeu (N2), în numele Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Amin.

Și sărutând mirele cununia, o pune preotul împreună cu nașul pe capul mirelui. Asemenea se face și la mireasă, punând preotul cununia împreună cu nașa, după ce a zis iarăși de trei ori, atingând fruntea miresei și a mirelui:

Se încununează roaba lui Dumnezeu (N2), cu robul lui Dumnezeu (N1), în numele Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Amin.

Și îi binecuvântează preotul de trei ori, zicând:

Doamne, Dumnezeul nostru, cu slavă și cu cinste încununează-i pe dânșii.

Și la fiecare binecuvântare, strana cântă același stih (de mai sus).

Apoi urmează Apostolul, Evanghelia și toată cealaltă rânduială ca de obicei până la momentul înconjurului, în timp ce se cântă troparele: Isaie, dăntuiește...

Iar după ocolire, mirii și nunii revin la locurile lor. Apoi preotul ia pe rând cununile mirilor, zicând mai întâi către mire:

Mărit să fii ca Avraam și binecuvântat să fii ca Isaac, umblând în pace și lucrând dreptatea lui Dumnezeu.

După ce preotul ia cununia mirelui, i-o dă acestuia să o sărute și o pune pe masă. Apoi, luând cununia miresei, zice:

Și tu, mireasă, mărită să fii ca Sarra și să te veselești ca Rebeca, veselindu-te cu bărbatul tău și păzind rânduielele Legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Dă și miresei cununia spre sărutare, după care o pune pe masă.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

**Preotul zice această
Rugăciune**

Doamne, Dumnezeul nostru, care ai venit în Cana Galileei și nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează pe robii Tăi aceștia, care, cu purtarea Ta de grijă, s-au însoțit prin unirea nunții. Binecuvintează intrările și ieșirile lor; înmulțește cu bunătăți viața lor. Primește cununile lor în Împărăția Ta*, păzindu-i curați, fără prihană și neasupriți în vecii vecilor.

*** În acest moment preotul ridică cununile mirilor (precum Darurile la Liturghie), în semn de mulțumire și jertfă adusă lui Dumnezeu.**

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre, Domnului să le plecați.

**Preotul zice apropiind capetele mirilor și punând mâna peste ele, zice această
Rugăciune**

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Treimea cea într-u tot sfântă și de o ființă începătoare de viață, o dumnezeire și o împărăție, să vă binecuvinteze pe

voi (**se face semnul binecuvântării**). Să vă dea vouă viață îndelungată, spor în viață și în credință. Să vă umple pe voi de toate bunătățile și să vă învrednicească și de desfătarea bunătăților celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție.

Strana: Slavă... Și acum...

Preotul, otpustul:

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileei a arătat nunta cinstită, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preasfintei Maicii Sale, ale sfinților, măriților și întru-tot-lăudaților apostoli, ale sfinților de Dumnezeu încununați și întocmai cu apostolii, împărații Constantin și Elena, ale Sfinților și dreptilor Zaharia și Elisabeta, ale dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana, și cu ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

După aceasta, diaconul sau preotul spune:

Robilor lui Dumnezeu: (N1 și N2), nașilor (N3 și N4), părinților, (copiilor,) rudelor și tuturor celor ce sunt de față, dă-le Doamne, zile îndelungate, bună sporire întru toate și-i păzește pe dânșii întru mulți și fericiți ani!

Iar cântăreții cântă: Mulți ani trăiască! (de 3 ori)

Apoi preotul zice: Pentru rugăciunile... și adresează mirilor un cuvânt de învățătură, după care îi binecuvântează să plece în pace acasă.

Se cuvine a ști că această rânduială, adică a primei nunți, se face și atunci când unul dintre soți (indiferent care) a mai fost căsătorit (cu sau fără cununie).